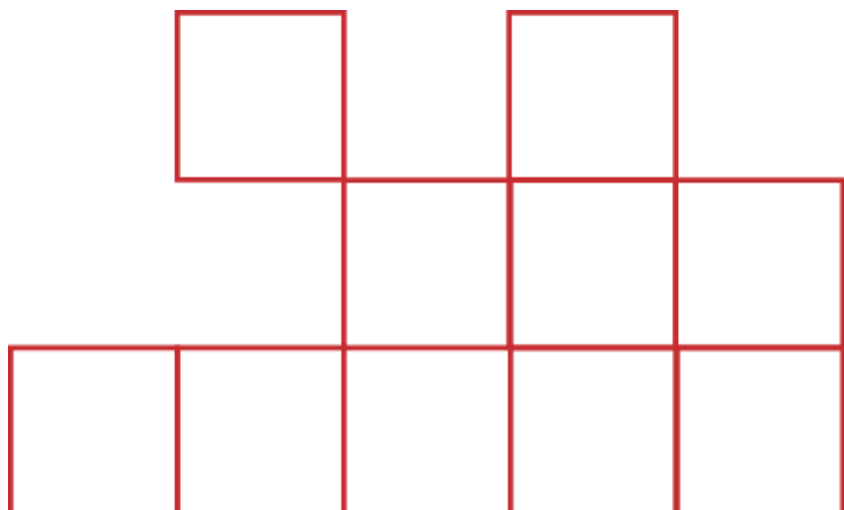

Informatievoorziening ongewenst gedrag

Een inventarisatie van de online informatievoorziening van onderwijsinstellingen voor studenten rondom ongewenst gedrag

Dit is een uitgave van de Landelijke Studentenvakbond (LSVb). Voor vragen of extra informatie kan gemaïld worden naar: lsvb@lsvb.nl

Auteurs: Judith Crabbendam, medewerker onderzoeksbureau

Landelijke Studentenvakbond
Postbus 1335
3500 BH Utrecht
Tel. 030-2316464

januari 2020

Inhoudsopgave

Samenvatting	3
Het onderzoek	4
Aanleiding	4
Onderzoeksontwerp	4
Wat is ongewenst gedrag?	5
Tabel 1. Wat verstaan onderwijsinstellingen onder ongewenst gedrag?	5
Resultaten	6
Tabel 2. Inventarisatie online informatievoorziening onderwijsinstellingen	6
Aanwezigheid pagina	6
Vertrouwenspersoon	7
Uitleg procedure	7
Aanbevelingen	8
Informatievoorziening	8
Procedure	8
Vertrouwenspersoon	8
Vervolgprocedure	9
Project	9
Vervolgonderzoek	9
Tekortkomingen	9
Bijlagen	11
Literatuur	11
Bijlage 1: Universiteiten en Hogescholen	12

Samenvatting

In dit onderzoek is een inventarisatie gemaakt van de informatievoorziening van onderwijsinstellingen rondom ongewenst gedrag. De resultaten zijn gebaseerd op de online beschikbaarheid van informatie over het melden van ongewenst gedrag op 54 onderwijsinstellingen. Ongewenst gedrag is onder andere: seksuele intimidatie, discriminatie, pesten, agressie en machtsmisbruik.

De belangrijkste resultaten:

Niet op elke onderwijsinstelling is online informatie te vinden over ongewenst gedrag. Op 16,7% van de universiteiten en op 41,7% van de hogescholen is geen informatie voor studenten te vinden.

Er is zeer weinig keuze uit personen waarbij je terecht kunt met een melding van ongewenst gedrag. Slechts op 55,6% van de hogescholen is meer dan één vertrouwenspersoon om een melding bij te maken. Op 35,7% van de universiteiten en 27,8% van de hogescholen bestaat de keuze uit meer dan twee personen om een melding bij te maken. De kleine hoeveelheid vertrouwenspersonen zorgt voor zeer geringe keuzemogelijkheden voor studenten als zij een melding willen maken.

Er wordt vaak niet duidelijk uitgelegd hoe de procedure van het melden van ongewenst gedrag eruitziet. De volledige procedure wordt vrijwel nooit uitgelegd op de website van universiteiten en hogescholen. Op de online omgeving van 71,4% van de universiteiten en 50% van de hogescholen is de procedure redelijk goed uitgelegd.

Vervolgprocedure:

Een aanbeveling om de informatievoorziening op onderwijsinstellingen te verbeteren is het ontwikkelen van een blauwdruk waarin staat hoe onderwijsinstellingen een juiste procedure rondom ongewenst gedrag kunnen vormgeven en hoe ze deze kunnen communiceren naar studenten. Onderwijsinstellingen kunnen samenwerken om deze blauwdruk te ontwikkelen en hierin kan Rutgers ondersteunen met kennis en expertise.

Hierbij staat centraal dat er een goede procedure wordt ontwikkeld voor het melden van ongewenst gedrag, er voldoende bekendheid is van deze procedure onder studenten, en dit alles in een cultuur waarin studenten zich vrij voelen ongewenst gedrag te melden.

Daarnaast is het waardevol dat er vervolgonderzoek wordt gedaan. Dit kan bijvoorbeeld gedaan worden in de vorm van een scriptieopdracht waarbij studenten onderzoek doen naar ongewenst gedrag op hun onderwijsinstelling.

Het onderzoek

Aanleiding

Uit verschillende recente onderzoeken¹ blijkt dat seksueel overschrijdend gedrag een ernstig probleem is op onderwijsinstellingen. Hoewel de ervaring van docenten en medewerkers vaak wordt belicht is het ook van belang dat de LSVb onderzoek doet naar seksueel overschrijdend gedrag onder studenten. Dat het niet altijd goed gesteld is met de sociale veiligheid op onderwijsinstellingen blijkt uit verschillende onderzoeken. Officiële meldingen van ongewenst gedrag blijven echter uit. Dit onderzoek is daarom gericht op de vraag: hoe is het gesteld met de online informatievoorziening van onderwijsinstellingen omtrent het melden van seksueel overschrijdend gedrag? Het doel van deze vraag is om te achterhalen of er voor studenten voldoende online informatie te vinden is over wat studenten moeten doen wanneer ze te maken krijgen met ongewenst gedrag. Indien de procedures niet goed blijken te zijn zou dit namelijk een verklaring kunnen bieden voor het lage aantal meldingen. Uit de resultaten zullen dan ook een aantal aanbevelingen voortkomen voor het verbeteren van deze procedures. Door middel van dit onderzoek wil de LSVb bijdragen aan het verbeteren van de procedure voor het melden van ongewenst gedrag, zodat studenten die te maken krijgen met ongewenst gedrag hier ook daadwerkelijk melding van maken en er iets aan gedaan kan worden.

Onderzoeksontwerp

Voor dit onderzoek zijn de online informatievoorzieningen rondom seksueel overschrijdend gedrag van 54 onderwijsinstellingen (18 universiteiten en 36 hogescholen²) geïnventariseerd. Eerst is in literatuur gezocht naar belangrijke eigenschappen van een procedure voor het melden van ongewenst gedrag. Daaruit zijn vragen opgesteld waar de onderwijsinstellingen op getoetst zijn:

1. Is er een pagina te vinden met informatie over grensoverschrijdend gedrag? - hoe gemakkelijk is deze te vinden?
2. Wat is de uitstraling van de pagina?
3. Wordt er duidelijk vermeld waar een melding gemaakt kan worden?
4. Wordt er vermeld wat wordt gezien als ongewenst of overschrijdend gedrag?
5. Staat er aangegeven bij wie je klacht terecht komt? Is daar een keuze in te maken? Wat is de man-vrouwverhouding en keuze in diversiteit? Is deze persoon intern of extern werkzaam?³
6. Wordt er uitgelegd wat er met de melding gedaan gaat worden en wat het vervolg van de procedure is?
7. Wordt er gesproken over de consequenties voor de dader?⁴
8. Wordt anonimiteit benoemd?⁵
9. Staan er contactgegevens vermeld? En zijn dat verschillende soorten contactgegevens?

Er is een inventarisatie gemaakt van hoe universiteiten en hogescholen op deze factoren scoren. Hiervoor is met voor de hand liggende termen (*naam onderwijsinstelling*

¹<https://www.erasmusmagazine.nl/2019/06/17/seksueel-misbruik-onder-studenten-wat-is-de-rol-van-de-universiteit/> - <https://www.scienceguide.nl/2019/10/universiteiten-bieden-onvoldoende-bescherming-tegen-intimidatie-op-de-werkvoer/>

² Zie bijlage 1 voor een lijst van de hogescholen en universiteiten

³ (Paludi & Paludi; Reese & Lindenberg in Buchanan, Settles, Hall & O'Connor, 2014)

⁴ (Paludi & Paludi in Buchanan, Settles, Hall & O'Connor, 2014)

⁵ (Paludi & Paludi in Buchanan, Settles, Hall & O'Connor, 2014)

ongewenst gedrag') gezocht naar websites van onderwijsinstellingen en vervolgens gekeken welke informatie op deze pagina's stond. Op sommige factoren is een ja/nee score, op andere factoren is gescoord met slecht, medium en goed. Deze uitkomsten zijn gerapporteerd in Excel.

Wat is ongewenst gedrag?

In eerste instantie is dit onderzoek gericht op seksueel overschrijdend gedrag. Echter valt dit bij de meeste onderwijsinstellingen onder de bredere term 'ongewenst gedrag'. Er is in het onderzoek ook gekeken naar wat onderwijsinstellingen verstaan onder ongewenst gedrag. Hieruit blijken seksuele intimidatie, pesten, agressie, discriminatie, geweld en intimidatie de meest genoemde woorden die onderwijsinstellingen scharen onder ongewenst gedrag. In onderstaande tabel 1 is weergegeven welke woorden verder worden genoemd.

Tabel 1. Wat verstaan onderwijsinstellingen onder ongewenst gedrag?

Wat valt onder ongewenst gedrag?	Aantal onderwijsinstellingen: (totaal: 54*)
seksuele intimidatie	30
pesten	28
agressie	27
discriminatie	26
geweld	25
intimidatie	24
bedreigingen	7
machtsmisbruik	4
stalking	4
sociale uitsluiting	2
geroddel	1
racisme	1
(arbeids)conflicten	1

*waarvan 32 een pagina over ongewenst gedrag

De online informatievoorziening van onderwijsinstellingen over seksueel overschrijdend gedrag valt dus onder de procedure die onder het kopje ongewenst gedrag valt, daarom is in de inventarisatie ook gezocht door de term 'ongewenst gedrag' te gebruiken.

Resultaten

Om inzichtelijk te maken hoe het ervoor staat met de informatievoorziening rondom ongewenst gedrag is in onderstaande tabel 2 weergegeven hoe de onderwijsinstellingen scoorden op de gestelde vragen (zie vragen onderzoeksontwerp). De resultaten zijn uitgesplitst in universiteiten en hogescholen omdat er soms duidelijk verschillen te zien zijn tussen deze twee.

Tabel 2. Inventarisatie online informatievoorziening onderwijsinstellingen

	Universiteiten (totaal: 18)	%	Hogescholen (totaal: 36)	%
Geen pagina te vinden	3	16,7%	15	41,7%
Geen pagina te vinden, wel een formeel stuk	1		10	
Wel een pagina, maar studenteninlog nodig om verdere gegevens in te zien	1		3	
Met een pagina	Universiteiten (totaal: 14)	%	Hogescholen (totaal: 18)	%
Vertrouwenspersoon				
Keuze uit meer dan één vertrouwenspersoon	11	78,6%	10	55,6%
Keuze uit meer dan twee vertrouwenspersonen	5	35,7%	5	27,8%
Aangegeven wie de vertrouwenspersoon is (met foto of video)	6	42,9%	3	16,7%
Een keuze in geslacht vertrouwenspersoon*	4	28,6%	5	27,8%
Een etnisch diverse keuze in vertrouwenspersonen*	1	7,1%	0	0%
Procedure				
Goede uitleg procedure	1	7,1%	1	5,6%
Medium uitleg procedure	10	71,4%	9	50%
Consequenties voor de dader benoemd	2	14,3%	0	0%
Anonimiteit/vertrouwelijkheid benoemd	10	71,4%	13	72,2%
Contactgegevens aanwezig	13	92,9%	13	72,2%

*Die op te maken was uit de beschikbare gegevens

Aanwezigheid pagina

In de resultatentabel vallen een aantal zaken op. Ten eerste de onderwijsinstellingen waar helemaal geen internetpagina te vinden is over ongewenst gedrag. Op 15 van de 36 hogescholen is geen pagina te vinden, dit is ongeveer 41,7%. Op 10 van die 15 hogescholen is wel een formeel stuk te vinden. Het is dus zo dat slechts vijf hogescholen

helemaal geen online informatievoorziening hebben, maar dat 10 hogescholen wel beleid hebben maar dit niet vertaald hebben naar een pagina voor studenten.

Op de universiteiten is het iets minder slecht gesteld wat betreft de aanwezigheid van internetpagina's over ongewenst gedrag. Op drie universiteiten was geen pagina aanwezig, op één van deze universiteiten was er wel een formeel stuk te vinden. Bij het grootste deel van de universiteiten was er dus wel een internetpagina met informatie over het melden van ongewenst gedrag.

Vertrouwenspersoon

Wanneer studenten een melding willen maken van ongewenst gedrag moet dit bijna altijd via een vertrouwenspersoon, een enkele keer gaat het via de decaan. Wat het meest opvalt is dat de diversiteit in de keuze van vertrouwenspersonen zeer laag is. Ten eerste is er niet op elke universiteit of hogeschool überhaupt een keuze te maken, van de hogescholen heeft slechts 55,6% meer dan één vertrouwenspersoon. Op de andere hogescholen kun je dus helemaal niet kiezen.

Daarnaast wordt maar in heel weinig gevallen weergegeven wie die vertrouwenspersoon is, daarbij is het nogmaals op hogescholen slechter gesteld met de informatie. Slechts op 16,7% van de pagina's van hogescholen werd met een afbeelding of filmpje aangegeven bij wie je terecht komt met je melding. Een keuze hebben tussen vertrouwenspersonen en zien bij wie je dan terecht komt is voornamelijk belangrijk voor studenten om in te kunnen schatten of ze hun verhaal bij iemand kwijt willen. Een belangrijke keuze daarin is het geslacht of de etniciteit van de vertrouwenspersoon, bijvoorbeeld als het om seksueel overschrijdend of discriminerend gedrag gaat. Ook hier scoren de onderwijsinstellingen zeer laag op. Op iets meer dan een kwart van de onderwijsinstellingen is er een keuze te maken wat betreft geslacht (die op te maken is uit de beschikbare gegevens). Wat betreft etniciteit was er slechts één universiteit waar zichtbaar een etnisch diverse keuze te maken was in vertrouwenspersonen. Op hogescholen was dat op geen enkele pagina te vinden.

Uitleg procedure

Ten slotte is er op de pagina's van de onderwijsinstellingen gekeken of er een goede uitleg van de procedure was, waarbij ook mogelijke consequenties voor de dader werden benoemd en anonimiteit en vertrouwelijkheid werd besproken. Daaruit bleek dat slechts op één universiteit en één hogeschool echt een duidelijke procedure werd uitgelegd. Meer dan de helft van de onderwijsinstellingen en hogescholen hadden een redelijke uitleg van de procedure. Drie universiteiten en acht hogescholen hadden niet of nauwelijks uitleg over de procedure.

Het benoemen van consequenties voor de dader werd nauwelijks gedaan, vaak werd benoemd dat elke situatie anders is en dat er daarom geen vaste procedure is. Wel werd in de meeste gevallen vertrouwelijkheid of anonimiteit benoemd.

Wat betreft de contactgegevens van de vertrouwenspersonen valt op dat op slechts 13 hogescholen contactgegevens te vinden waren, dat betekent dus dat bij vijf hogescholen geen contactgegevens vermeld stonden. Het is opmerkelijk dat een informatiepagina wel aanwezig is, maar de contactgegevens niet zijn vermeld. Een verklaring zou kunnen zijn dat deze specifiek kunnen worden gevonden binnen de informatievoorziening waarvoor studenten moeten inloggen.

Aanbevelingen

Informatievoorziening

Uit de resultaten blijkt dat veel onderwijsinstellingen tekortkomen in de informatievoorziening voor studenten rondom het melden van ongewenst gedrag. Wanneer op voor de hand liggende zoektermen wordt gezocht wordt ten eerste niet altijd een pagina met informatie gevonden. Meestal is er wel een officieel document te vinden met bijvoorbeeld een gedragscode. In deze gevallen lijkt vooral de vertaalslag naar studenten te missen. Er is dan wel beleid bij de onderwijsinstelling, er wordt echter niet gecommuniceerd naar studenten wat dit beleid is (of in ieder geval niet online). Eenzelfde vertaalslag mist in het feit dat binnen instellingen het duidelijk lijkt te zijn dat je in de meeste gevallen terecht kan bij de vertrouwenspersoon. Echter is dit onder studenten mogelijk niet zo vanzelfsprekend. Vaak moet je in zoektermen al de term vertrouwenspersoon gebruikt worden om tot de juiste informatie te komen. Voor wie überhaupt niet weet dat je daar terecht kan, is het ook niet duidelijk dat deze zoekterm gebruikt moet worden.

- Aanbeveling: de vertaalslag van beleid naar de student mist bij veel onderwijsinstellingen. Er wordt daarom aanbevolen dat onderwijsinstellingen goed kijken naar of de zaken die in officiële beleidsstukken staan ook daadwerkelijk staan vermeld op hun website en dus beschikbaar zijn voor studenten.

Procedure

Ongewenst gedrag is een gevoelig thema en de drempel ligt vaak hoog hier een melding van te maken. Daarom is het belangrijk dat studenten precies weten waar ze aan toe zijn als ze een melding maken. De informatie die hierover wordt gegeven is nu vaak minimaal. Er wordt vaak niet duidelijk uitgelegd hoe de procedure eruitziet en wat de gevolgen van het maken van een melding zijn.

- Aanbeveling: de procedure wordt online onvoldoende toegelicht. Onderwijsinstellingen moeten meer informatie geven over wat de student kan verwachten nadat hij of zij een melding maakt van ongewenst gedrag.

Vertrouwenspersoon

Uit de resultaten bleek ook een grote tekortkoming in de keuze bij wie je terecht kunt om ongewenst gedrag te melden. Op de meeste onderwijsinstellingen is dit bij de vertrouwenspersoon, echter is er vaak niet of nauwelijks keuze tussen vertrouwenspersonen. Dit is zorgelijk omdat het bij het melden van ongewenst gedrag belangrijk is dat iemand zich vrij voelt om gevoelige zaken met iemand te bespreken. Het is daarom van belang dat er keuze is bij wie iemand dit kwijt zou willen. Bij veel onderwijsinstellingen is geen keuze, is deze keuze minimaal, of wordt helemaal niet duidelijk wie de vertrouwenspersonen zijn.

- Aanbeveling: er moet beter worden gekeken naar de diversiteit in vertrouwenspersonen, wat betreft geslacht, maar ook wat betreft etnische diversiteit. Daarnaast is het belangrijk dat de student op de hoogte is van bij wie hij of zij terecht komt, daarom is het fijn als er zoveel mogelijk informatie over de vertrouwenspersoon is. Sommige onderwijsinstellingen lossen dit nu al op door middel van foto's met een introducerende tekst of een filmpje. Op deze manier krijgt de vertrouwenspersoon een gezicht en ligt de drempel om een melding te maken wellicht lager.

Vervolgprocedure

Project

Om te zorgen dat er daadwerkelijk iets gebeurt met de aanbevelingen is ons streven het ontwikkelen van een blauwdruk voor een procedure die de verschillende onderwijsinstellingen kunnen toepassen op hun instelling. **Hierbij staat centraal dat er een goede procedure wordt ontwikkeld voor het melden van ongewenst gedrag, er voldoende bekendheid is van deze procedure onder studenten, en dit alles in een cultuur waarin studenten zich vrij voelen ongewenst gedrag te melden.** Dit laatste onderdeel is belangrijk om rekening mee te houden, een procedure kan nog zo goed zijn, maar als er geen veilige cultuur is op een onderwijsinstelling wordt ongewenst gedrag minder snel gemeld. Om een veilige cultuur te creëren is preventief beleid ook belangrijk. De blauwdruk zal zich vooral richten op de procedure en kan worden ontwikkeld door middel van een samenwerking tussen onderwijsinstellingen, hierin kan Rutgers⁶ ondersteunen met kennis en expertise. Rutgers kan advies geven over wat een goede procedure voor onderwijsinstellingen is en hoe er een cultuur kan worden gecreëerd waarin mensen elkaar durven aan te spreken op ongewenst gedrag. Daarbij kan ingezet worden op preventief beleid om ook te kijken naar hoe ongewenst gedrag voorkomen kan worden.

Vervolgonderzoek

Het is belangrijk verdiepend onderzoek te doen naar de ervaringen van studenten rondom ongewenst gedrag op universiteiten en hogescholen. Dit om duidelijk te krijgen hoe groot het probleem per instelling specifiek is en te ondervinden wat er precies misgaat. Om deze onderzoeken uit te voeren kan hiervoor een scriptieopdracht ontwikkeld worden waarbij studenten onderzoek doen naar ongewenst gedrag op hun universiteit of hogeschool. Door deze studenten samen te brengen in één onderzoeksgroep kun je ervoor zorgen dat zij allen eenzelfde soort onderzoek doen, waardoor de resultaten te vergelijken zijn. Rutgers kan advies geven in het vormgeven van dit onderzoek en eventueel samenkomen met de onderzoeksgroep om dit te begeleiden.

Tekortkomingen

De inventarisatie die is gedaan is natuurlijk maar een kleine stap in het blootleggen van de problemen rondom ongewenst gedrag. Het is belangrijk dat er ook verhalen worden verteld van studenten die te maken hebben gehad met ongewenst gedrag. Door studenten die ervaring hebben met een dergelijke procedure te bevragen kan ook worden onderzocht hoe een procedure van het melden van ongewenst gedrag in de praktijk werkt. Dit onderzoek is enkel gericht op de online informatievoorziening, deze kan een beeld scheppen over een onderwijsinstelling, maar zegt niet alles over de praktijk. Daarom is het waardevol als er onderzoek wordt gedaan naar ervaringen van studenten. Het is echter lastig respondenten voor een dergelijk onderzoek te vinden omdat het gaat om gevoelige onderwerpen.

Een praktische tekortkoming in dit onderzoek is dat er enkel is gekeken naar informatie die beschikbaar is op vrij toegankelijke pagina's van onderwijsinstellingen. Er is niet

⁶ Rutgers (voorheen de Rutgers stichting) is het Nederlandse kenniscentrum rond seksualiteit. Zij werken aan de verbetering van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten. De aanpak van Rutgers integreert beleidsbeïnvloeding, onderzoek en steun aan professionals in het veld. (<https://www.rutgers.nl/>).

gezocht op de pagina's die alleen toegankelijk zijn met inloggegevens van de onderwijsinstelling.

Tot slot is het opmerkelijk dat er maar weinig literatuur te vinden is over 'best practices' rondom de procedures van het melden van ongewenst gedrag. Er is weinig te vinden over wat voor onderwijsinstellingen een goede manier is om deze procedures vorm te geven waarbij studenten zich vrij voelen een melding te maken. Het voorgestelde project waarin een blauwdruk wordt ontwikkeld voor een goede procedure met de expertise van Rutgers, zou daarmee een hele waardevolle bijdrage zijn.

Bijlagen

Literatuur

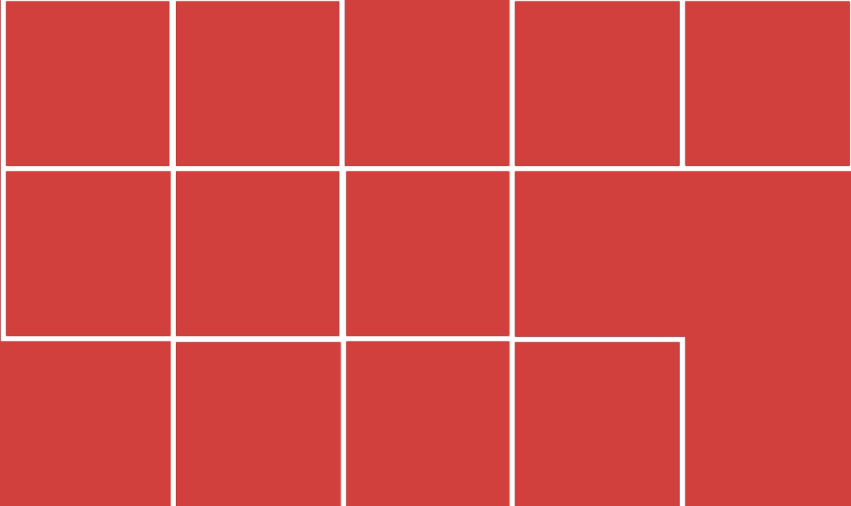
Buchanan, N. T., Settles, I. H., Hall, A. T., & O'Connor, R. C. (2014). A review of organizational strategies for reducing sexual harassment: Insights from the US military. *Journal of Social Issues*, 70(4), 687-702.

Van Heest, F. (2019). *Universiteiten bieden onvoldoende bescherming tegen intimidatie op de werkvloer*. Geraadpleegd van <https://www.scienceguide.nl/2019/10/universiteiten-bieden-onvoldoende-bescherming-tegen-intimidatie-op-de-werkvloer/>

Van Schijndel, M. (2019). *Seksueel misbruik onder studenten: wat is de rol van de universiteit?* Geraadpleegd van <https://www.erasmusmagazine.nl/2019/06/17/seksueel-misbruik-onder-studenten-wat-is-de-rol-van-de-universiteit/>

Bijlage 1: Universiteiten en Hogescholen

Universiteiten (18)	Hogescholen (36)
Universiteit van Amsterdam	Hanzehogeschool Groningen
Vrije Universiteit	Gerrit Rietveld Academie
Erasmus universiteit Rotterdam	Hogeschool Inholland
Maastricht university	Hogeschool Leiden
Radboud Universiteit	Thomas More Hogeschool
Rijksuniversiteit Groningen	Hogeschool der Kunsten Den Haag
Tilburg University	Hogeschool van Amsterdam
Universiteit Leiden	Hogeschool Viaa
Universiteit Utrecht	Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Protestantse theologische universiteit	Windesheim
Theologische universiteit Apeldoorn	Zuyd Hogeschool
Theologische universiteit Kampen	Saxion
Technische universiteit Delft	Marnix Academie
Technische universiteit Eindhoven	Hogeschool de Kempel
Universiteit Twente	HAS Hogeschool
Universiteit voor Humanistiek	Hogeschool Utrecht
Wageningen universiteit	HZ University of Applied Sciences
Open Universiteit	Hogeschool Rotterdam
	Avans Hogeschool
	Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten
	Fontys Hogescholen
	Aeres Hogeschool
	ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten
	Breda University of Applied Sciences
	Christelijke Hogeschool Ede
	Codarts Rotterdam
	Haagse Hogeschool
	Design Academy Eindhoven
	Driestar Hogeschool
	Hogeschool iPabo
	Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
	Hotelschool The Hague
	Iselinge Hogeschool
	Katholieke Pabo Zwolle
	NHL Stenden Hogeschool
	Van Hall Larenstein university of Applied Sciences

Postadres:

Postbus 1335
3500 BH Utrecht

Bezoekadres:

Drieharingstraat 6
3511 BJ Utrecht

Contactgegevens:

030 231 6464
Lsvb@lsvb.nl